

τοκόραιοι, απόκληροι πάντων, πλὴν τῆς γενναϊότητος, τῆς καρτερίας καὶ τῆς ἀγαθῆς καρδίας, προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἀπελπίζομένων, οἵτινες ἐγκαταλείπονται εἰς ἑαυτούς, ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν οἵτινες φθονοῦσι καὶ ἀποστρέφονται, ὑπὲρ τῶν ἀναισθητῶν, οἵτινες εὐφραίνονται καὶ δὲν ἔχουσι τὴν ἐλαχίστην εὐσπλαγχτὴν !

ΑΠΟΔΗΜΟΣ.

Η ΑΝΑΣΥΣΤΑΣΙΣ

ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΜΕΤ' εὐχαριστήσεως θὰ μάθωσι πάντες ὅτι ἡ ἀνασύστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ μελοδράματος εἶναι γεγονός τετελεσμένον. Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα θὰ σημειώσῃ τὴν ἐμφάνισίν του καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ Ἀθηναϊκὸν δημόσιον θὰ σπεύσῃ πρὸς ὑποστήριξιν καθαρῶς ἔθνικοῦ ἀλλὰ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ καὶ μορφωτικοῦ ὑπὸ εὐρύτεραν ἔποψιν σκοποῦ θὰ παίξῃ τὴν «Μποέμ», τὸν «Φάουστ» καὶ κατόπιν θὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔργων ἅτινα θὰ περιλάβῃ εἰς τὸ δραματολόγιόν του τὸ νεοσύστατον Ἑλληνικὸν μελοδράμα θὰ εἶναι καὶ ἡ «Ἀνδρονίκη», τὸ νεώτατον ἔργον τοῦ Ἑλληνος μουσουργοῦ Γκρέκ. Τὸ ἔργον ἔχον τὴν ὑπόθεσιν τῆς «Ἡρωίδος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως» τοῦ ἀειμνήστου Στεφάνου Ξένου ἐκρίθη γενικῶς ὡς προῖ' ὄν ἐπιμελοῦς καὶ εὐστόχου συνθέσεως.

Ψυχὴ τοῦ ἀνασυνισταμένου μελοδράματος εἶναι ὁ διαπρεπὴς μουσουργὸς κ. Διονύσιος Λαυράγκας, οὗτινος τὸ εὐγενὲς ὄνειρον δὲν διέλυσαν ἀποτυχία καὶ δυσπρόβλητοι δυσχέρειαι ἀλλὰ χαρακτηρίζει αὐτὸν ἐνθουσιώδης καὶ μύχιος πόθος ὑπὲρ τῆς ἔθνικῆς μουσικῆς.

Ἐν συνεντεύξει πρὸς συντάκτην ἀθηναϊκοῦ φύλλου ὁ κ. Λαυράγκας ἐξέφρασε τὴν αἰσιοδοξίαν του διὰ τὸ μέλλον τῆς ἔθνικῆς μουσικῆς καὶ ἐκδηλῶν ἐνθουσιασμόν διὰ τὸ ὑπάρχον ἐν Ἑλλάδι μουσικὸν αἶσθημα, ὅπερ καταλλήλως καλλιεργούμενον ἀναμφιβόλως θὰ παρουσιάσῃ μεγάλας μουσικὰς ἰδιοφυίας μετὰ τινος πικρίας ἐκαυτηρίατε τὴν ξηνομανίαν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων.

Τὸ τάλαντον, τὸ σθένος καὶ τὸ βελὸν καλλιτεχνικὸν αἶσθημα ὅπερ διαρρέει διὰ τῶν φλεβῶν τοῦ κ. Λαυράγκα, ἡ παρουσία ἐν τῷ Ἑλληνικῷ μελοδράματι

καλλιτεχνῶν τῆς περιοπῆς τοῦ κ. Χατζηλουκά καὶ τοῦ ζεύγους Κοκκίνη καὶ ἄλλων στερεωθεισῆς φήμης ἀρκοῦσι νὰ ἐμπνεύσωσι τὴν πεποιθῆσιν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν μελοδράμα θὰ μᾶς παρουσιάσῃ θριαμβοῦς ἄλλα καὶ βίον ἀπρόσκοπτον.

Α. ΚΟΛΥΦΕΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗ τελευταίως προῖ' ἱστορικὸν σπηλαίον, πλησίον τοῦ Winznau παρὰ τὴν λίμνην Lucerne ἐν Ἑλβετίᾳ. Ἡ εἴσοδος τοῦ σπηλαίου εἶχε φραχθῆ πρὸ ἀναριθμητῶν ἐτῶν διὰ βράχων καὶ χώματος. Ἀρχαιολογοὶ τινὲς ὅμως, γνωρίζοντες τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ ἤνοιξαν ὁδὸν διὰ μέσου τῶν χωμάτων καὶ οὕτω ἔφεραν εἰς φῶς σειρὰν σπηλαίων χροιολογούντων ἀπὸ τῆς Λιθίνης Ἐποχῆς. Πολύτιμος συλλογὴ λιθίνων ἐργαλείων περιλαμβάνουσα μαχαίρας, πελέκει, δόρατα καὶ διάφορα δοχεῖα ἀνεκαλύφθη. Ἐν ἐνὶ σπηλαίῳ οἱ ἐρευνῶντες ἀνεκάλυψαν τὰ ὅσθα πολλῶν ἤδη ἐκλειψάντων ζώων ἐν δὲ διαμέρισμα τῶν σπηλαίων τούτων (ἅτινα ὑποτίθεται ὅτι ἐχρησίμευσαν ὡς κατοικία οἰκογενείας τινὸς τῆς Λιθίνης Ἐποχῆς) φαίνεται ὅτι ἐχρησίμευον ὡς ἐργαστάσιον εἰς λιθοκόπους διότι εὐρέθησαν πλείστοι λίθοι ὑπὸ κατεργασίαν.

Ἡ ὁ Κος C. D. Perrine τοῦ ἀστεροσκοπείου Lick (ἐπὶ τοῦ ὄρους Hamilton τῆς Καλιφορνίας) ἐξετάζων τὰς φωτογραφικὰς πλάκας τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τῆς 3ῆς Δεκεμβρίου 1904 μέχρι τῆς 4ῆς Ἰανουαρίου 1905 ἀνεγνώρισεν τὴν ὑπαρξίν τοῦ 6ου δορυφόρου τοῦ Διὸς· οὗτος εἶναι ἀστὴρ 14ου μεγέθους· τὴν 4ῆν Ἰανουαρίου ἀπέιχε τοῦ Διὸς 45' ἐπλησίαζε δὲ πρὸς αὐτὸν 45'' καθ' ἑκάστην.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὴν παρετήρησαν διὰ τοῦ κατοπτρικοῦ τηλεσκοπίου Crossley.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Barnard (ἀστρονόμου ἐν τῷ αὐτῷ ἀστεροσκοπείῳ) τῆ 9ῆ Σεπτεμβρίου 1892 ἀνακαλυφθεὶς δορυφόρος εἶναι 13ου μεγέθους κατὰ τὴν λαμπρότερον αὐτοῦ. Ἡ ἀνακάλυψις αὐτῆ δεικνύει ἐτι μᾶλλον τὴν χρησιμότητα τῆς φωτογραφίας εἰς τὰς ἀστρονομικὰς ἐρεῖνας.

Αἱ ἀκτίνες X ἀπεδείχθησαν τελευταίως χρησιμώταται πρὸς διάγνωσιν καὶ θέξασιν τῶν πασχόντων ἐκ στηθικῶν ἀσθενειῶν. Κατὰ τὸν Dr Holland «δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἐὰν εἴπη τις ὅτι τὸ μόνον ἀσφαλὲς μέσον πρὸς διάγνωσιν τοῦ θωρακικοῦ ἀνευρισμοῦ εἶναι ἀκριβὴς ἐξέτασις τοῦ προσδεδημημένου μέρους διὰ τῶν ἀκτίνων X καὶ ὁ ἔμπειρος ραδιωγράφος δύναται πάντοτε νὰ ἀπαντήσῃ ὑπὲρ ἢ κατὰ ἐὰν διαμφισθητηθῇ ἡ ὑπαρξίς τῆς ἀσθενείας ταύτης. Ἐκτὸς τούτου, ἡ χρησιμότης τῶν